

vi noget tvivlede om, at det var den rette Vej at naa til et Resultat paa, ligesom vi skønnede, at den Sum, der ønskedes, var ret betydelig.

Endelig har jeg nogle enkelte Bemærkninger vedrørende nogle Ændringsforslag til Tillægsbevillingslovsforlaget, til Trods for at de dels er enstemmig vedtagne, dels vedtagne med en, om jeg saa maa sige, kun meget svag Protest. Navnlig vil jeg berøre nogle Ændringsforslag vedrørende Færøerne. Under de to Ændringsforslag Nr. 364 og 603 er der foreslaaet at yde et meget stort Beløb til Anlægget af en Statshavn ved Thorshavn og til en Del Havneforhold ved andre Øer deroppe. Til selve Dækmolen eller Statshavnen ved Thorshavn er der i Finansaaret 1913—14 bevilget et Beløb paa 810 400 Kr. og til andre Havneforanstaltninger et Beløb af 799 700 Kr., saaledes at det samlede Beløb blev paa 1 610 100 Kr., men der er taget det bestemte Forbehold, at Udgiften til dette Havneanlæg til Thorshavn under ingen Omstændigheder, hvad Statens Bidrag angaar, maa overskrides, og der staar endvidere, at hvis der paa det Beløb, der er bevilget, kan spares noget, kan det sparede Beløb anvendes til Anlægget af en Pier ved Vaag, og saa forekommer det mig at være lidt for lige til ved en Anmærkning eller ved Tillægsbevillingsloven her at bevilge et yderligere Beløb paa over 3½ Mill. Kr., ikke fordi vi paa nogen Maade er imod det — vi er jo gaaet med dertil — og heller ikke af Uvillie overfor Færøerne, men vi synes, at Bevillinger af den Art rettelig burde være givne ved særlig Lov og naturligvis ogsaa meget hurtigt vilde være blevet gennemført. Der er i øvrigt til Færøerne opført betydelige Summer paa Tillægsbevillingsloven og Ændringsforslagene, bl. a. er der, som det, saa vidt jeg husker, blev nævnt af den ærede Ordfører, bevilget til Vaag 370 000 Kr., hvortil der nu yderligere skal ydes 90 000 Kr., altsaa tilsammen 460 000 Kr., og endvidere foreslaas der 200 000 Kr. til Elektricitetsværket paa Thorshavn. Ogsaa dette sidste gør, at vi har draget Sagen frem her, idet det jo er Meningen, at Thorshavn skal betale 1/5 af de samlede Omkostninger. Naar der i de Bemærkninger, der ledsager Ministerens Forslag om de 200 000 Kr. til dette Elektricitetsværk i Thorshavn, staar, at Kommunen ganske vist har faaet et Beløb paa 200 000 Kr. i Kommunekreditforeningen, men at dette Laan vilde svække dens Kredit saa meget, at den blev vanskeligt stil-

let med Hensyn til at rejse de fornødne Midler til at betale sin Andel i Udgifterne ved Statshavnens Anlæg, bliver det jo, naar Staten maa laane Kommunen 200 000 Kr., for at den kan klare sit Elektricitetsværksanlæg, vanskeligt at tænke sig, at den kontant skal kunne betale de 550 000 Kr., som efter mit Skøn vil blive dens Part af Udgifterne ved Havnens Anlæg. Vi er jo imidlertid gaaet med til det i Finansudvalget, og for saa vidt er Sagen uddebatteret; saa faar Fremtiden altsaa vise, om Thorshavn kan præstere det kontante Beløb, der skal til, for at Havnen overhovedet kan blive anlagt. Det vil selvfølgelig glæde os alle sammen, hvis det er Thorshavn muligt at gøre det.

Baade den ærede Ordfører for Venstre og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har nævnt Ændringsforslag Nr. 222 om Jernbaneskolen. Det er jo et af de Spørgsmaal, der har vakt berettiget Opsigt, ikke i og for sig, fordi Forholdet her er stort værre, end det har været saa mange andre Steder, men fordi det kommer, om jeg saa maa sige, paa een Gang, vi har ikke faaet det i smaa Doser, men en stor Dosis paa een Gang. Ogsaa Stigningen fra 8 500 Kr. til 114 000 Kr. til Inventar er af en saadan Natur, at det maatte vække nogen Opsigt. Den ærede Ordfører nævnte, at Skolen var beregnet til 30 Elever, ja, det var Beregningen fra første Færd, men senere blev den beregnet for 40 Elever, og senere igen lavede man det atter om paa en meget nonchalant Maade, idet man skønnede, at nu maatte den hellere bygges til 60 Elever. Efter at saa Tegningerne havde været forelagte Finansudvalget og Rigsdagen, skønnede man atter, at det vilde være rart at have Soveværelserne i Kvistetagen, men som Følge deraf vilde det være nødvendigt at have armeret Beton deroppe, og det, at der skulde være armeret Beton, nødvendiggjorde, at Murene maatte forstærkes. Alt dette medførte tilsammen en Udgift beregnet efter Priserne før 1914 paa omkring en Snes Tusind Kr., altsaa nu en 40—50 000 Kr., det vil sige en Merudgift paa 2—3 000 Kr. om Aaret til Forrentning, fordi der skulde være Soveværelser i Kvistetagen. Men da vi saa faar Tegningerne at se, viser det sig, at Soveværelserne ligger i 1ste og 2den Etage; de eneste, der sover deroppe, er Økonomaen og to Piger, saa det bliver jo nogle dyre Soveværelser, de faar. Der er ganske vist indrettet en meget smuk Spisesal deroppe, som gør et tiltalende og venligt Indtryk,